

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 12 ust. 3 lit. a) szóstej dyrektywy⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że w przypadku usługi, która dla celów poboru VAT stanowi jedno świadczenie, składa się z dwóch lub więcej określonych i swoistych elementów, dla których – jeśli miałyby one zostać potraktowane jako odrębne usługi – obowiązywałyby różne stawki VAT, pobór VAT od tej usługi, składającej się z kilku elementów, musi nastąpić w oparciu o różne stawki obowiązujące dla poszczególnych jej elementów, o ile wynagrodzenie za ową usługę może zostać podzielone w sposób prawidłowo odzwierciedlający stosunek pomiędzy owymi elementami?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17.05.1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. 1977 L 145, s. 1 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 9, t. 1, s. 23 ze zm.)

Skarga wniesiona w dniu 9 września 2016 r. – Komisja Europejska/Wielkie Księstwo Luksemburga

(Sprawa C-489/16)

(2016/C 410/10)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Hottiaux, G. von Rintelen, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że Wielkie Księstwo Luksemburga, nie przyjmując, najpóźniej w dniu 16 czerwca 2015 r., przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych w celu zastosowania się do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/34/UE z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie utworzenia jednolitego europejskiego obszaru kolejowego [Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 32] bądź w każdym razie nie informując Komisji o tych przepisach, uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na podstawie art. 64 ust. 1 akapit pierwszy wspomnianej dyrektywy;
- nakazanie Wielkiemu Księstwu Luksemburga, zgodnie z art. 260 ust. 3 TFUE, zapłaty okresowej kary pieniężnej w wysokości 8 710 EUR za dzień począwszy od dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie z powodu uchybienia zobowiązaniu polegającemu na poinformowaniu Komisji o przepisach transponujących dyrektywę 2012/34/UE;
- obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin do dokonania transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 16 czerwca 2015 r.

Z różnych odpowiedzi Wielkiego Księstwa Luksemburga, a w szczególności z odpowiedzi na uzasadnioną opinię, wynika, że ponad rok od upływu wyznaczonego w dyrektywie terminu do dokonania jej transpozycji Wielkie Księstwo Luksemburga nie wydało wymaganych przepisów.

Ustalenie sankcji na podstawie art. 260 ust. 3 TFUE opiera się na trzech kryteriach stosowanych w ramach art. 260 ust. 2 TFUE, czyli wadze naruszenia, czasie trwania tego naruszenia oraz konieczności zapewnienia odstrasającego skutku sankcji w celu uniknięcia powrotu do naruszenia.
